

Základy teorie elektrických obvodů

- El. obvod = lib. kombinace součástek:
 - zdroje el.-mot napětí
 - vodiče
 - rezistory
 - cívky
 - kondenzátory
 - transformátory
 - elektronky
 - výbojové trubice
 - polovodičové součástky - diody, tranzistory, fotoodpory
- Součástky, které mohou být trvalým zdrojem energie = **aktivní prvky**
- Ostatní = **pasivní prvky**
- Prvky se 2 svorkami = **dvojpóly**
- Prvky se 4 svorkami = **čtyřpóly** (transformátor, elektronka, tranzistor)
- Podobně - vstupní a výstupní svorka tvoří tzv. bránu - **jednobran, dvojbran** atd.
- Počet svorek = 2 x Počet bran

Základy teorie elektrických obvodů

- **Analýza** el. obvodu = při známém složení obvodu je třeba určit proudy v prvcích.
- **Syntéza** el. obvodu = nalezení konfigurace a parametrů prvků pro dosažení požadovaných vlastností.

- Aktivní obvod = obsahuje alespoň jeden aktivní prvek
- Opak: pasivní obvod

- **Lineární obvod** = složený s lineárními prvky (opak nelineární)

- **Charakter časových závislosti napětí nebo proudu**: stejnosměrné vs. střídavé (ev. se složitějším průběhem napětí)

- **Ustálený vs. neustálený stav**

- Schéma obvodu
- Každou větev lze charakterizovat jen jedním prvkem (prvky lze formálně sloučit)

Dvojpól

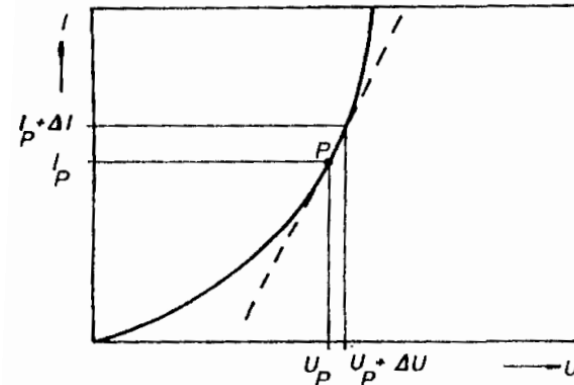
- Charakterizován obecně vztahem proudu a napětí, obě veličiny mohou být časově závislé.
- **Charakteristická funkce:**

$$F\left(I, \frac{dI}{dt}, \dots, \frac{d^n I}{dt^n}, U, \frac{dU}{dt}, \dots, \frac{d^m U}{dt^m}\right) = 0$$

- Fce. F je **lineární** ve všech proměnných = **lineární prvek**.
- Nejjednodušší dvojpól = rezistor z vodiče, který splňuje Ohmův zákon.
odporový dvojpól: $F(I, U) = 0$

$$U = f_I(I) \quad I = f_U(U)$$

- Voltampérová charakteristika

Dvojpól

- Základní prvky:
- ideální **rezistor**:

$$U_R(t) = RI(t)$$

- ideální **cívka**:

$$U_L(t) = L \frac{dI(t)}{dt}.$$

- ideální **kondenzátor**:

$$U_C(t) = \frac{Q(t)}{C}$$

Komplexní symbolika pro střídavé obvody

- Harmonický průběh: $I(t) = I_0 \cos(\omega t + \varphi_i)$.

$$U(t) = U_0 \cos(\omega t + \varphi_u).$$

- Souvislost okamžitých hodnot napětí a proudu (vztahy z minulé strany):

$$U_R(t) = RI_{R,0} \cos(\omega t + \varphi_I) = U_{R,0} \cos(\omega t + \varphi_I)$$

$$I_C(t) = \omega C U_{C,0} \cos\left(\omega t + \varphi_{U_C} + \frac{\pi}{2}\right) = I_{C,0} \cos\left(\omega t + \varphi_{U_C} + \frac{\pi}{2}\right)$$

$$U_L(t) = \omega L I_{L,0} \cos\left(\omega t + \varphi_{I_L} + \frac{\pi}{2}\right) = U_{L,0} \cos\left(\omega t + \varphi_{I_L} + \frac{\pi}{2}\right)$$

- Vztah amplitud:

$$U_{R,0} = RI_{R,0}, \quad U_{C,0} = \frac{I_{C,0}}{\omega C}, \quad U_{L,0} = \omega L I_{L,0}$$

Komplexní symbolika pro střídavé obvody

- Fázové konstanty:

$$\varphi_{U_C} - \varphi_{I_C} = -\frac{\pi}{2}$$

$$\varphi_{U_L} - \varphi_{I_L} = \frac{\pi}{2}$$

- Impedance:

$$Z_R = R, \quad Z_L = \omega L, \quad Z_C = \frac{1}{\omega C}$$

Komplexní symbolika pro střídavé obvody

- Komplexní čísla:

$$\cos(\omega t + \varphi) = \operatorname{Re}[\cos(\omega t + \varphi) + i \sin(\omega t + \varphi)] = \operatorname{Re}[e^{i(\omega t + \varphi)}]$$

- Okamžitá hodnota: $\hat{U}(t) = U_0 e^{i(\omega t + \varphi_U)} = \bar{U} e^{i\omega t}$

$$\hat{I}(t) = I_0 e^{i(\omega t + \varphi_I)} = \bar{I} e^{i\omega t}$$

- Tedy:

$$U(t) = \operatorname{Re}\hat{U}(t)$$

$$I(t) = \operatorname{Re}\hat{I}(t)$$

- **Komplexní amplituda:** $\bar{U}(t) = U_0 e^{i\varphi_U}$

$$\bar{I}(t) = I_0 e^{i\varphi_I}$$

- Faktor $\exp(i\omega t)$ je stejný pro proud i napětí, takže z hlediska Ohmova zákona nemá význam.

Komplexní symbolika pro střídavé obvody

- Vztahy pro komplexní amplitudy: $\bar{U}_R = R\bar{I}_R$
 $\bar{U}_L = i\omega L\bar{I}_L$

$$\bar{U}_C = \frac{\bar{I}_C}{i\omega C}$$

- **Komplexní impedance:**

$$\bar{U} = \bar{Z}\bar{I}$$

$$\bar{Z}_R = R$$

$$\bar{Z}_L = i\omega L$$

$$\bar{Z}_C = \frac{1}{i\omega C} = -\frac{i}{\omega C}$$

- Alternativně - **komplexní admittance:** $\bar{Y} = \frac{1}{\bar{Z}}$

$$\bar{Y}_R = \frac{1}{R}$$

$$\bar{Y}_L = \frac{1}{i\omega L} = -\frac{i}{\omega L}$$

$$\bar{Y}_C = i\omega C$$

Komplexní symbolika pro střídavé obvody

- Komplexní vyjádření Ohmova zákona:

$$\bar{U} = \bar{Z}\bar{I}$$

$$\bar{Y} = \frac{1}{\bar{Z}}$$

- **I. Kirchhoffovo pravidlo:**

$$\sum_{k=1}^N \operatorname{Re} \hat{I}_k(t) = \operatorname{Re} \sum_{k=1}^N \hat{I}_k(t) = 0.$$

- Protože platí v lib. čase, stejnou rovnici splňují i imaginární složky.

- Platí tedy:

$$\sum_{k=1}^N \hat{I}_k(t) = 0$$

- A po vykrácení $\exp(i\omega t)$:

$$\sum_{k=1}^N \bar{I}_k = 0,$$

Komplexní symbolika pro střídavé obvody

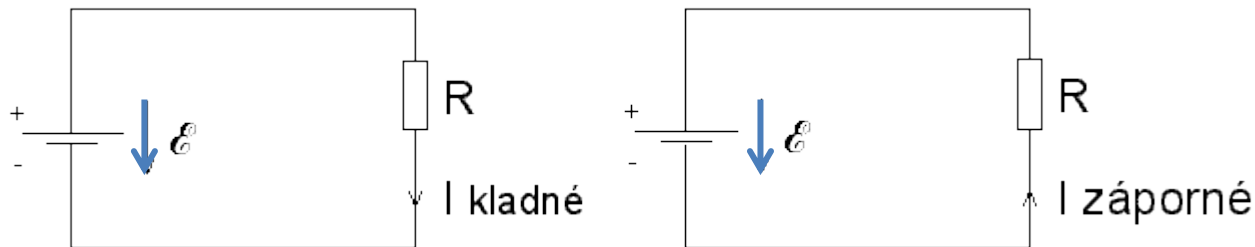
- **II. Kirchhoffovo pravidlo:** pro uzavřenou smyčku platí:

$$\sum_{k=1}^M \operatorname{Re} \widehat{\mathcal{E}}_k(t) = \operatorname{Re} \sum_{k=1}^M \widehat{\mathcal{E}}_k(t) = \sum_{l=1}^N \operatorname{Re} \bar{Z}_l \widehat{I}_l(t) = \operatorname{Re} \sum_{l=1}^N \bar{Z}_l \widehat{I}_l(t).$$

- Protože platí v lib. čase, stejnou rovnici splňují i imaginární složky.
- Platí tedy:

$$\sum_{k=1}^M \widehat{\mathcal{E}}_k = \sum_{l=1}^N \bar{Z}_l \widehat{I}_l,$$

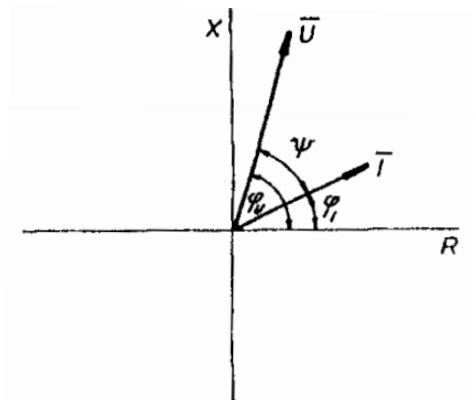
- **Polarita zdroje a směr proudu střídavých obvodů**
- záporná hodnota komplexní amplitudy = fáze posunutá o π (opačná fáze)

- Potenciálový rozdíl - orientovaná šipka, směřující od místa s vyšším potenciálem k místu s nižším potenciálem (na odporu souhlasí se směrem proudu).

Vlastnosti reálných dvojpólů

- Fázový diagram:
- Grafické zobrazení fázi jednotlivých veličin v Gaussově rovině
- Každý prvek je kombinace vodivosti, indukčnosti kapacity.
- U aktivních prvků ještě el.-mot. napětí.
- Nahrazujeme ideální R, L, C, $\bar{\mathcal{E}}$.
- Úloha najít náhradní schéma nemá jednoznačné řešení - hledáme co nejjednodušší.

- Sériové zapojení prvků:

$$\bar{Z}_s = \bar{Z}_1 + \bar{Z}_2 + \dots + \bar{Z}_N$$

- Paralelní zapojení prvků:

$$\frac{1}{\bar{Z}_p} = \frac{1}{\bar{Z}_1} + \frac{1}{\bar{Z}_2} + \dots + \frac{1}{\bar{Z}_N}$$

Náhradní schéma lineárního zdroje

- Původní vztah přepsaný pomocí komplexní symboliky:

$$\bar{\mathcal{E}} - \bar{Z}_i \bar{I} = \bar{U}_s$$

- \bar{U}_s má význam svorkového napětí, které na vnější impedanci budí proud

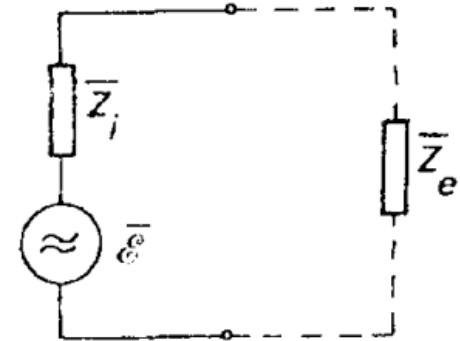
$$\bar{I} = \frac{\bar{U}_s}{\bar{Z}_e}$$

- Oba zdroje ekvivalentní pokud:

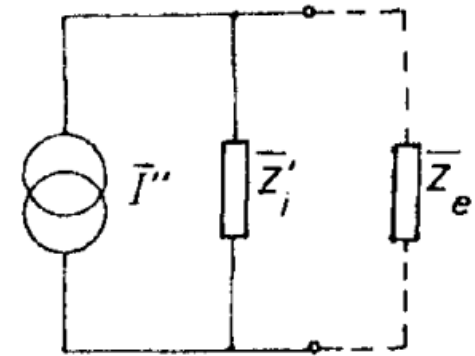
$$\bar{\mathcal{E}} = \bar{Z}_i \bar{I}'' \quad \bar{Z}_i' = \bar{Z}_i \quad \bar{I} = \bar{I}'' - \bar{Y}_i \bar{U}_s$$

- Nortonova věta, platí pro střídavé i stacionární zdroje.

zdroj napětí

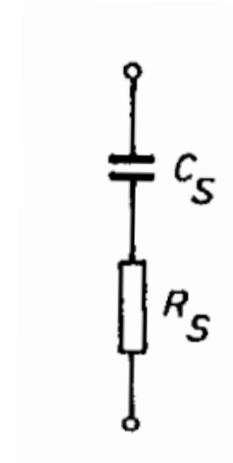

zdroj konstantního proudu

Náhradní schéma kondenzátoru

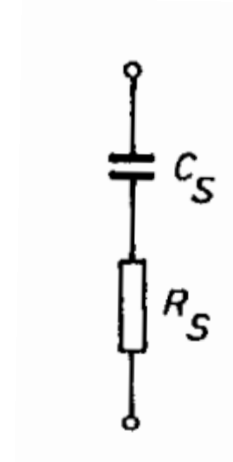
- Spojení ideálního kondenzátoru a ideálního rezistoru.
- Sériové zapojení:

Náhradní schéma kondenzátorů

- Spojení ideálního kondenzátoru a ideálního rezistoru.
- Sériové zapojení:

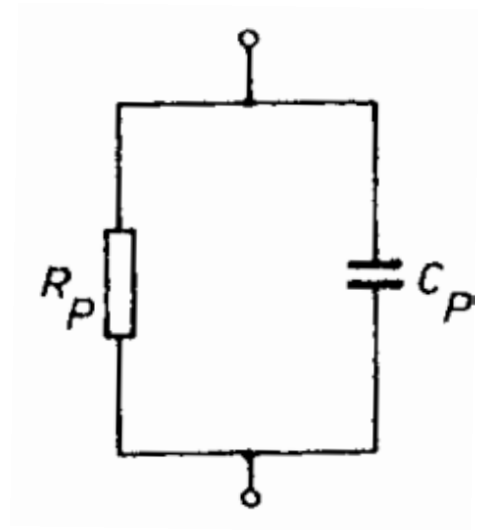
$$\bar{Z}_s = R_s - \frac{i}{\omega C_s}$$
$$Z_s = \frac{\sqrt{1 + \omega^2 C_s^2 R_s^2}}{\omega C_s}, \quad \operatorname{tg} \psi_s = -\frac{1}{\omega C_s R_s}$$

- Ztrátový úhel δ : $\delta = \frac{\pi}{2} - |\psi|$ $\operatorname{tg} \delta_s = \omega C_s R_s$
- Ztrátový činitel $\operatorname{tg} \delta$
- Míra ztrát elektrické energie.
- $\delta = 0$ ideální kondenzátor
- $\delta = \pi/2$ ideální rezistor

Náhradní schéma kondenzátoru

- Spojení ideálního kondenzátoru a ideálního rezistoru.
- Paralelní zapojení:

Náhradní schéma kondenzátoru

- Spojení ideálního kondenzátoru a ideálního rezistoru.
- Paralelní zapojení:

$$\bar{Y}_p = \frac{1}{R_p} + i\omega C_p$$

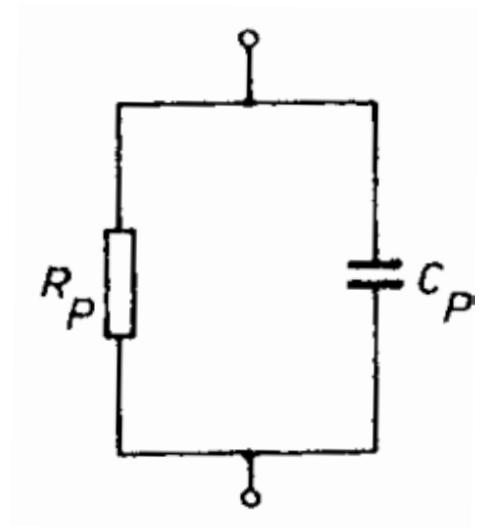
$$|\bar{Z}_p| = |1/\bar{Y}_p| = R_p \left(1 + \omega^2 C_p^2 R_p^2\right)^{-1/2}$$

- Ztrátový činitel $\text{tg}\delta$: $\text{tg}\delta_p = (\omega C_p R_p)^{-1}$

- Míra ztrát elektrické energie.

- $\delta = 0$ ideální kondenzátor, tj., $R_p \rightarrow \infty$
- $\delta = \pi/2$ ideální rezistor

- Ztrátový činitel je frekvenčně závislý.
- Volba náhradního schématu závisí na typu kondenzátoru.
- Pokud se jedná skutečnou vodivost dielektrika = paralelní náhradní schéma, R_p je *svodový odpor*.

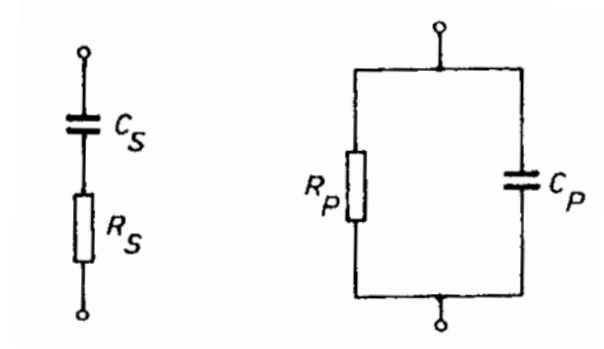

Náhradní schéma kondenzátoru

- Při dané frekvenci je možné jedno zapojením nahradit druhým při zachování stejné impedance:

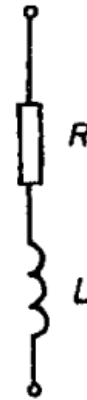
$$R_s = \frac{R_p}{1 + \omega^2 C_p^2 R_p^2}, \quad C_s = \frac{1 + \omega^2 C_p^2 R_p^2}{\omega^2 C_p^2 R_p^2}$$

$$R_p = \frac{1 + \omega^2 C_s^2 R_s^2}{\omega^2 C_s^2 R_s^2}, \quad C_p = \frac{C_s}{1 + \omega^2 C_s^2 R_s^2}$$

Náhradní schéma cívky

- Spojení ideální cívky a ideálního rezistoru.
- Sériové zapojení:

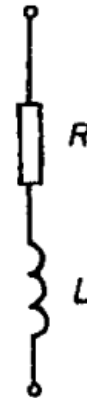
Náhradní schéma cívky

- Spojení ideální cívky a ideálního rezistoru.
- Sériové zapojení:

$$\bar{Z} = R + i\omega L$$

$$Z = \sqrt{R^2 + \omega^2 L^2}$$

$$\operatorname{tg}\psi = \frac{\omega L}{R} = Q$$

- Q - činitel jakosti cívky
- $Q \rightarrow \infty$ ideální indukčnost
- Používá se v oblasti nízkých frekvencí.
- Též náhradní schéma pro rezistor v oblasti velkých frekvencí - vliv vlastní indukčnosti rezistoru.

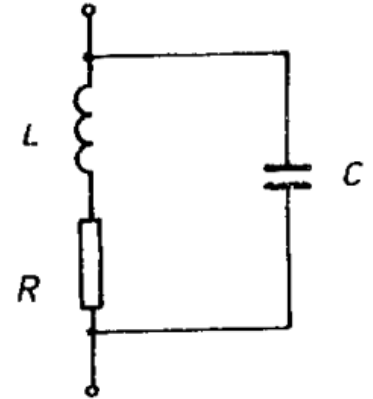
Náhradní schéma cívky

- Zahrnutí kapacity:
- Spojení ideální cívky a ideálního rezistoru a ideálního kondenzátoru.
- **Paralelní rezonanční obvod** (detaily později)
- Závislost impedance není monotónní.
- $\max(\text{Re}(Z))$ nastává při ω_r , ($\text{Im}(Z)=0$)

$$\omega_r^2 = \omega_0^2 (1 - Q_0^{-2})$$

$$\omega_0 = (LC)^{-1/2} \quad Q_0 = \omega_0 L / R$$

- Volba náhr. schématu:
- jednoduchost vs. dokonalé postihnutí všech rušivých vlivů (kapacita cívky vůči vodičům, kapacity mezi závitů atd.)

Věta o superpozici

- Mějme obvod, ve kterém je zařazeno N zdrojů elektromotorického napětí. Pp. že můžeme zařazovat jeden zdroj po druhém, zatímco ostatní zdroje jsou nahrazeny svými vnitřními impedancemi.
- I_{jk} je proud, který teče k -tou větví obvodu, je-li zapnutý l -tý zdroj.
- Celkový proud k -tou větví při zapojení všech zdrojů je:

$$\bar{I}_k = \sum_{l=1}^N \bar{I}_k^{(l)}$$

- Důkaz:
- Pp. obvod tvořený uzavřenou smyčkou o q -větvích.
- Impedance větví: $\bar{Z}_1, \bar{Z}_2, \dots, \bar{Z}_q$
- Je-li zapnut jen zdroj l (II. K.p.):

$$\bar{\mathcal{E}}_l = \sum_{k=1}^q \bar{Z}_k \bar{I}_k^{(l)}$$

- Všechny zdroje současně:

$$\sum_{l=1}^N \bar{\mathcal{E}}_l = \sum_{l=1}^N \sum_{k=1}^q \bar{Z}_k \bar{I}_k^{(l)}$$

- Lze upravit na (Z nezávislé na proudu):

$$\sum_{l=1}^N \bar{\mathcal{E}}_l = \sum_{k=1}^q \bar{Z}_k \sum_{l=1}^N \bar{I}_k^{(l)}$$

- Stejně vyjádření i podle II. K. p.:

$$\longrightarrow \sum_{l=1}^N \bar{\mathcal{E}}_l = \sum_{k=1}^q \bar{Z}_k \bar{I}_k$$

Metody řešení obvodů

- Metoda smyčkových proudů.
- Metoda uzlových napětí (využití i záměnu napěťového zdroje za proudový)
- Théveninova věta

Proud lib. větvi obvodu se nezmění, jestliže tuto větev vyjmeme a připojíme jí ke zdroji, jehož el.-mot. napětí je rovno napětí U_0 , které zbyde na uzlech po vyjmutí větve a jehož vnitřní impedance je rovna impedanci daného obvodu po nahrazení všech zdrojů jejich vnitřními impedancemi.

- Hodí se, pokud nás zajímá proud jedinou větví obvodu.
- Vyjmeme požadovanou větev k (Z_k) a určíme napětí U_0 na připojovacích uzlech.
- Ze zbytkového obvodu vyjmeme zdroje (ponecháme jejich vnitřní impedance) a vypočítáme celkovou impedanci zbytkového obvodu.
- Vypočítáme proud vyjmutou větví jako

$$\bar{I}_k = \frac{\bar{U}_0}{\bar{Z}_i + \bar{Z}_k}$$

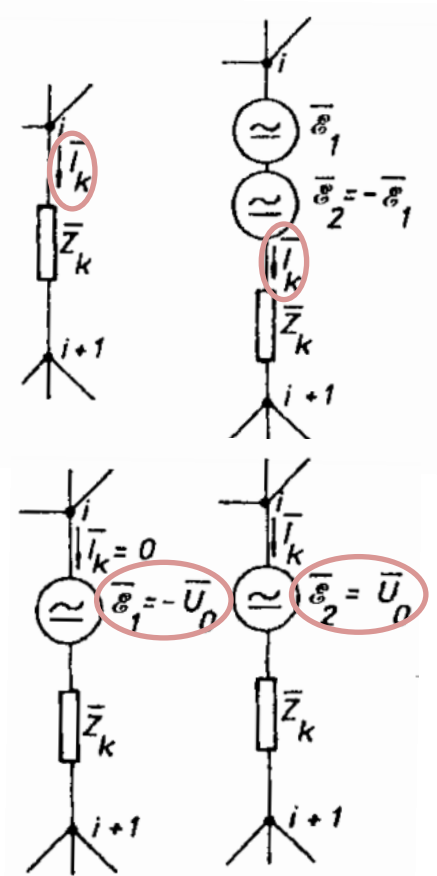
Théveninova věta

- Do větve k lze vložit dva zdroje opačné polarity, proud větvi se nezmění.

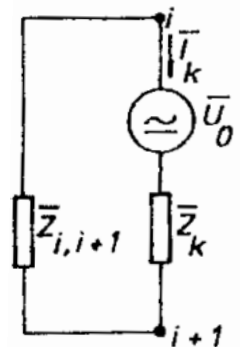
- Na uzlech $i, i+1$ je rozdíl potenciálu U_0 .
- Při vložení zdroje $\mathcal{E}_1 = -U_0$ je $I_k = 0$.

- Při odstranění všech zdrojů napětí ve vnější části obvodu do k -té větve vložíme zdroj $\mathcal{E}_2 = U_0$.
- Z věty o superpozici vyplývá, že se jedná o případ nahoře a větvi k poteče proud I_k .

- Celý obvod lze tedy nahradit zdrojem U_0 a celkovou impedancí vnější části obvodu $\bar{Z}_{i,i+1}$

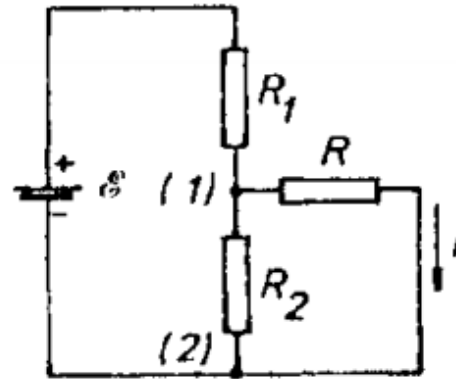

$$\bar{I}_k = \frac{\bar{U}_0}{\bar{Z}_{i,i+1} + \bar{Z}_k}$$

Obvod děliče napětí

- Proud I tekoucí odporem R ?
- Théveninova věta
- U_0
- R_{12}

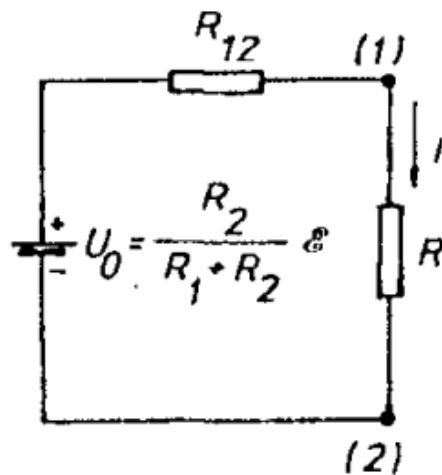

Obvod děliče napětí

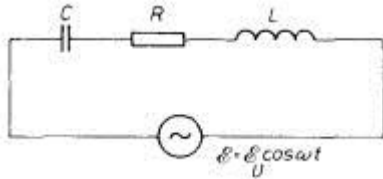
- Řešení:

$$U_0 = \mathcal{E} \frac{R_2}{R_1 + R_2} \quad R_{1,2} = \frac{R_1 R_2}{R_1 + R_2}$$

$$I = \frac{U_0}{R + R_{1,2}} = \mathcal{E} \frac{R_2}{R(R_1 + R_2) + R_1 R_2}$$

Sériový rezonanční obvod (opakování)

- Spojení odporu R , indukčnosti L a kapacity C , vše je připojeno k ideálnímu zdroji **střídavého** elektromotorického napětí frekvence ω .

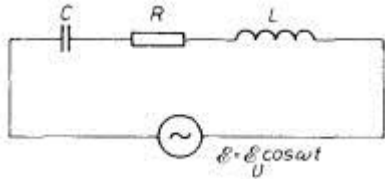
$$L \frac{d^2 I(t)}{dt^2} + R \frac{dI(t)}{dt} + \frac{I(t)}{C} = \frac{d\mathcal{E}(t)}{dt}.$$

- Obecné řešení lze vyjádřit jako sumu partikulárního řešení celé rovnice a obecného řešení příslušné homogenní rovnice. To má tvar:

$$I(t) = K_1 e^{\alpha_1 t} + K_2 e^{\alpha_2 t}$$

- Konkrétní poměry v obvodu závisí jednak na charakteru kořenů α_1, α_2 charakteristické kvadratické rovnice a jednak na hodnotách integračních konstant K_1, K_2 , jež jsou dány počátečními podmínkami, např. ve kterém bodě periody elektromotorického napětí je zdroj k obvodu připojen.
- V každém případě: $\lim_{t \rightarrow \infty} I(t) = 0$ tj. obecné řešení se v dostatečně dlouhém čase neuplatní.
- Ustálený stav obvodu je tudíž určen jen **partikulárním řešením** celé nehomogenní rovnice

Sériový rezonanční obvod (opakování)

- **Partikulární řešení** hledáme ve tvaru:

$$I(t) = I_0 \cos(\omega t + \varphi_i),$$

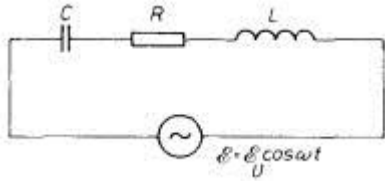
$$L \frac{d^2 I(t)}{dt^2} + R \frac{dI(t)}{dt} + \frac{I(t)}{C} = \frac{d\mathcal{E}(t)}{dt}.$$

- I_0 a φ_i musí vyhovovat rovnici:

$$I_0 \left[\left(\frac{1}{\omega C} - \omega L \right) \cos \varphi_i - R \sin \varphi_i \right] \cos \omega t + \\ + \left[I_0 \left(\omega L - \frac{1}{\omega C} \right) \sin \varphi_i - R I_0 \cos \varphi_i + \mathcal{E}_0 \right] \sin \omega t = 0.$$

- Má-li být tato podmínka splněna v libovolném okamžiku, musí být koeficienty u $\cos \omega t$ a $\sin \omega t$ rovny nule.

Sériový rezonanční obvod (opakování)

$$\left(\frac{1}{\omega C} - \omega L \right) \cos \varphi_i - R \sin \varphi_i = 0,$$

$$I_0 \left(\omega L - \frac{1}{\omega C} \right) \sin \varphi_i - R I_0 \cos \varphi_i + \mathcal{E}_0 = 0,$$

- Řešení:

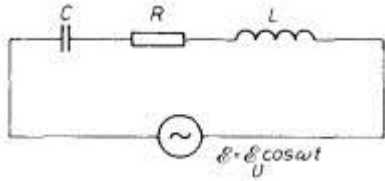
$$\operatorname{tg} \varphi_i = \frac{\frac{1}{\omega C} - \omega L}{R}$$

$$I_0 = \frac{\mathcal{E}_0}{R} \cos \varphi_i$$

- Anebo s využitím $\cos \varphi_i = (1 + \operatorname{tg}^2 \varphi_i)^{-\frac{1}{2}}$

$$I_0 = \frac{\mathcal{E}_0}{\sqrt{R^2 + \left(\omega L - \frac{1}{\omega C} \right)^2}}$$

Sériový rezonanční obvod (opakování)

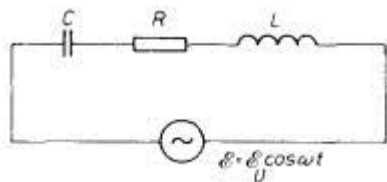

- Impedance: $Z = \sqrt{R^2 + \left(\omega L - \frac{1}{\omega C}\right)^2}$.
- $Z_{min} = R$ pro $\omega L = 1/\omega C$
- Je-li frekvence proudu $\omega = \omega_0$, I_0 je maximální.

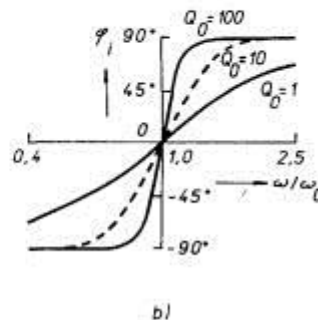
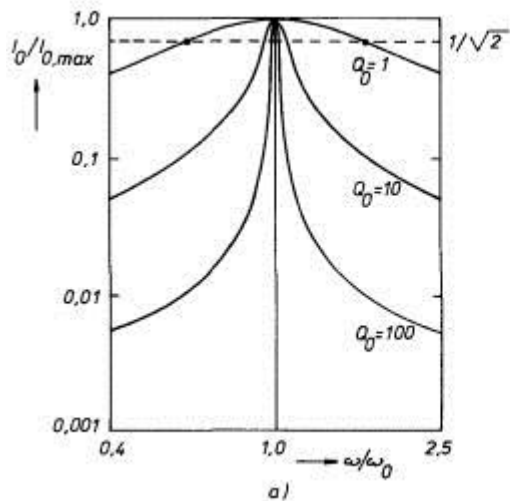
$$I_{0, \max} = \frac{\mathcal{E}_0}{R}$$

- Závislost amplitudy proudu na frekvenci zdroje se nazývá *rezonanční křivkou obvodu*.
- Obvod je v rezonanci $\Leftrightarrow \omega = \omega_0 = \frac{1}{\sqrt{LC}}$,

Sériový rezonanční obvod (opakování)

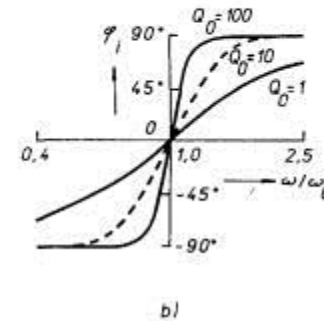
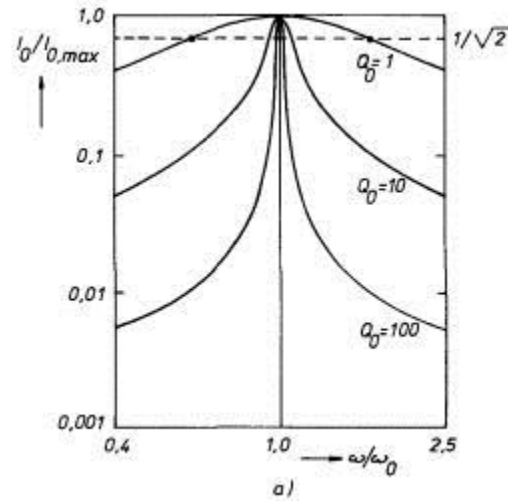
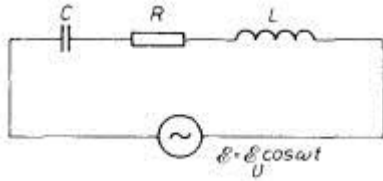

- *Redukované* rezonanční křivky sériového rezonančního obvodu:
- a) redukovaná frekvenční závislost amplitudy napětí a proudu,
- b) redukovaná frekvenční závislost fázového úhlu.

Pološířka rezonanční křivky $\Delta\omega$ - absolutní hodnota rozdílu frekvencí ω_1 a ω_2 , při nichž má proud hodnotu $I_0 = I_{0,max}/\sqrt{2}$

Sériový rezonanční obvod (opakování)

- Pro frekvence ω_1 a ω_2 platí:

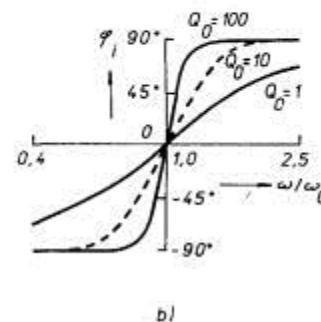
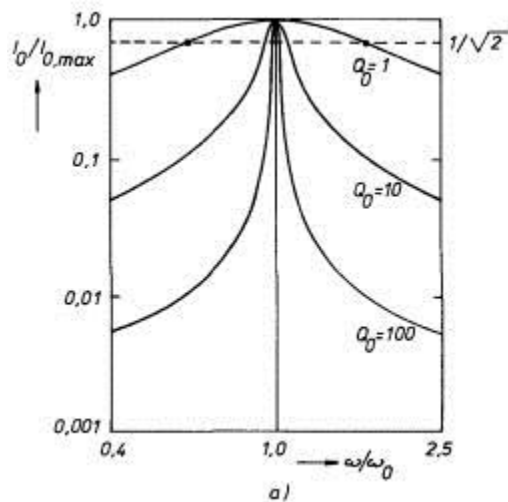
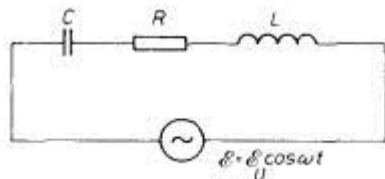
$$\omega_1 L - \frac{1}{\omega_1 C} = R,$$

$$\frac{1}{\omega_2 C} - \omega_2 L = R,$$

$$\omega_1 \omega_2 = \frac{1}{LC} = \omega_0^2.$$

$$\Delta\omega = \omega_1 - \omega_2 = \frac{R}{L} \qquad \frac{\Delta\omega}{\omega_0} = \frac{R}{\omega_0 L} = \frac{1}{Q_0}.$$

Sériový rezonanční obvod

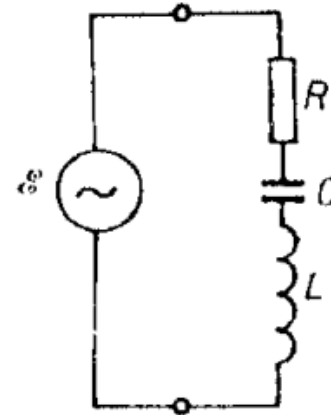
- (vlastní) činitel jakosti obvodu:

$$Q_0 = \frac{\omega_0 L}{R}$$

- Obvod v rezonanci: $\varphi_i = 0$. Se vzdalováním od rezonance se konstanta φ_i , charakterizující fázový posuv proudu vůči elektromotorickému napětí zdroje, blíží hodnotám $\pm \pi / 2$.

Analýza sériového rezonančního obvodu (komplexní symbolika)

- Srovnajte s analýzou v minulé přednášce
- V ustáleném stavu.
- Zdroj střídavého napětí, zanedbáváme jeho vnitřní impedanci.
- Komplexní impedance:
- Absolutní hodnota:
- Fázový úhel:

Analýza sériového rezonančního obvodu (komplexní symbolika)

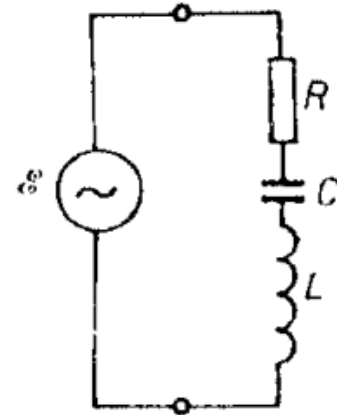
- V ustáleném stavu.
- Zdroj střídavého napětí, zanedbáváme jeho vnitřní impedanci.

- Komplexní impedance:
$$\bar{Z} = R + i \left(\omega L - \frac{1}{\omega C} \right).$$

- Absolutní hodnota:
$$Z = \sqrt{R^2 + \left(\omega L - \frac{1}{\omega C} \right)^2}.$$

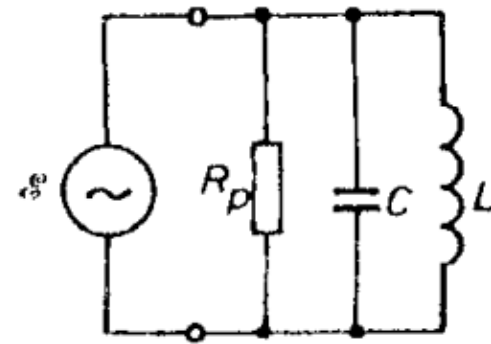
- Fázový úhel:

$$\operatorname{tg} \varphi_i = \frac{\omega L - \frac{1}{\omega C}}{R}$$

Analýza paralelního rezonančního obvodu

- V ustáleném stavu.
- Zdroj střídavého napětí, zanedbáváme jeho vnitřní impedanci.
- Komplexní admitance:
- Absolutní hodnota:

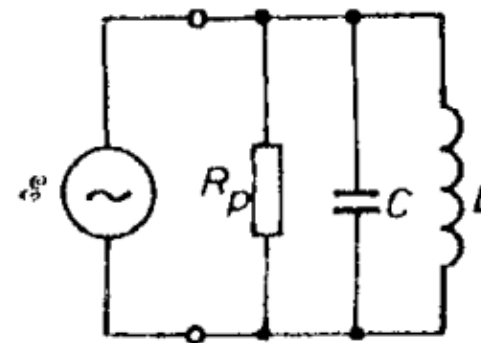

Analýza paralelního rezonančního obvodu

- V ustáleném stavu.
- Zdroj střídavého napětí, zanedbáváme jeho vnitřní impedanci.

- Komplexní admitance:
$$\bar{Y} = \frac{1}{R_p} + i \left(\omega C - \frac{1}{\omega L} \right)$$

- Absolutní hodnota:
$$Y = \sqrt{\frac{1}{R_p^2} + \left(\omega C - \frac{1}{\omega L} \right)^2}$$

- Minimální hodnota $Y_{min} = 1/R_p$ při $\omega_0 = \frac{1}{\sqrt{LC}}$
- Y_{min} je reálná.
- Při rezonanční frekvenci ω_0 bude i minimální amplituda proudu.

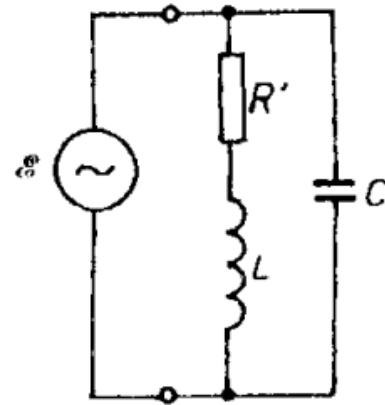
- Rezonanční křivka - proud vs. frekvence zdroje. Pološířka:
$$\frac{\Delta \omega}{\omega_0} = \frac{\omega_0 L}{R_p}$$

- Činitel jakosti:
$$Q_{0,p} = \frac{R_p}{\omega_0 L} = \omega_0 R_p C$$

- Srovnej:
$$Q_{0,s} = \frac{\omega_0 L}{R_s}$$

Analýza paralelního rezonančního obvodu 2

- V ustáleném stavu.
- Zdroj střídavého napětí, zanedbáváme jeho vnitřní impedanci.
- Komplexní impedance:

Analýza paralelního rezonančního obvodu 2

- V ustáleném stavu.
- Zdroj střídavého napětí, zanedbáváme jeho vnitřní impedanci.

- Komplexní impedance:
$$\bar{Z} = \frac{R'}{(1 - \omega^2 LC) + i\omega CR'}$$
$$\text{Re } \bar{Z} = \frac{R'}{(1 - \omega^2 LC)^2 + (\omega CR')^2},$$

$$\text{Im } \bar{Z} = \frac{\omega L(1 - \omega^2 LC) - \omega CR'^2}{(1 - \omega^2 LC)^2 + (\omega CR')^2}$$

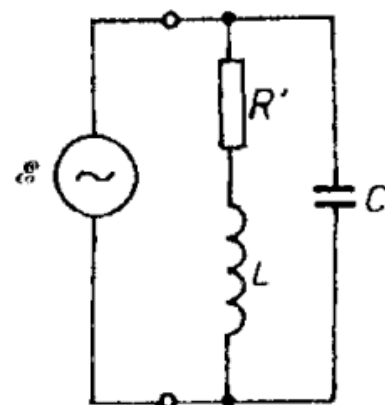
- ponecháme označení
$$\omega_0 = \frac{1}{\sqrt{LC}}$$

- Činitel jakosti:
$$Q'_0 = \omega_0 L / R'$$

- $\text{Im}(Z)=0$, impedance reálná:
$$\omega_r^2 = \omega_0^2 (1 - Q_0'^{-2})$$

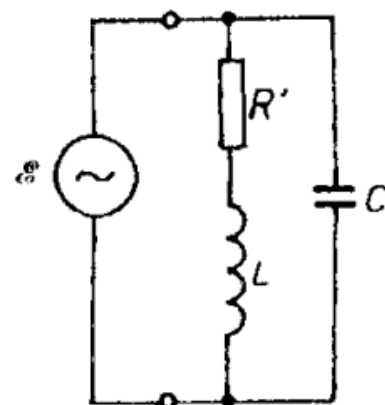
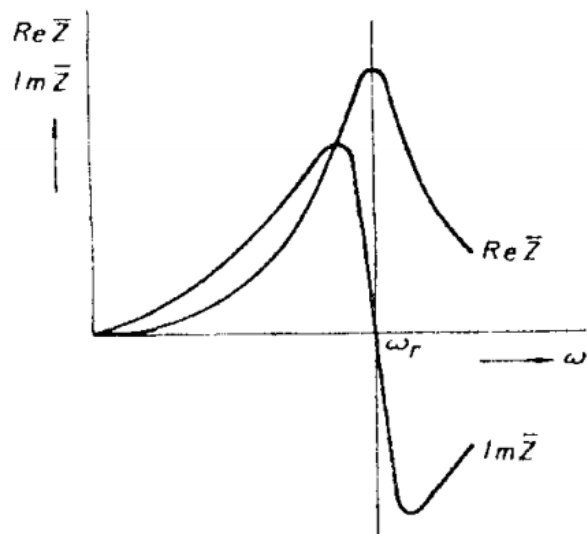
- ω_r - paralelní rezonanční frekvence

- Absolutní hodnota impedance extrém při ω_r nemá.

Analýza paralelního rezonančního obvodu 2

- Frekvenční závislost impedance:

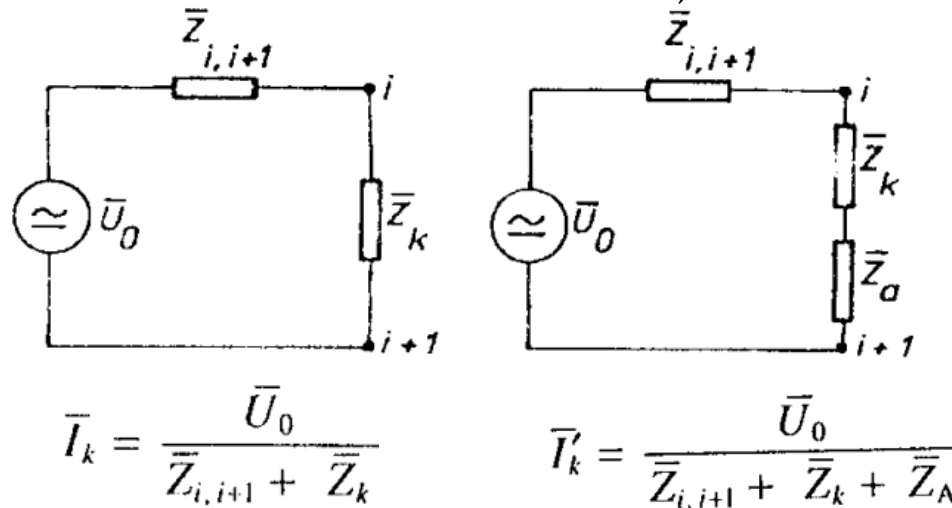

- Podobná komplexní Lorentzově křivce.

$$L(\omega) = \frac{1}{\frac{1}{T_1} - i\omega}$$

Měření proudu v obvodech

- Zařazením do obvodu přidáváme jejich komplexní impedanci \bar{Z}_A , \bar{Z}_V (ampérmetr, voltmetr)
- V případě stacionárního obvodu a střídavého s nízkou frekvencí - jen odpor.
- Zařazení ampérmetru do větve:
- Theveninova věta - zbytek obvodu má impedanci $\bar{Z}_{i,i+1}$

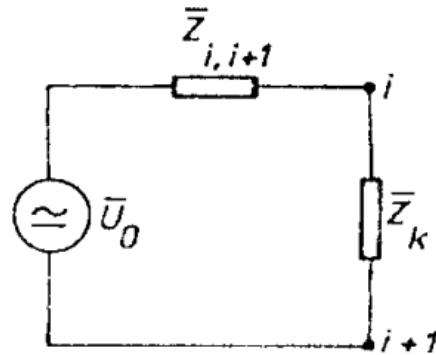
- Dosadíme za U_0 :
$$\bar{I}'_k (\bar{Z}_{i,i+1} + \bar{Z}_k + \bar{Z}_A) = \bar{I}_k (\bar{Z}_{i,i+1} + \bar{Z}_k)$$

- Relativní systematická chyba:
$$\frac{\bar{I}_k - \bar{I}'_k}{\bar{I}'_k} = \frac{\bar{Z}_A}{\bar{Z}_{i,i+1} + \bar{Z}_k}$$

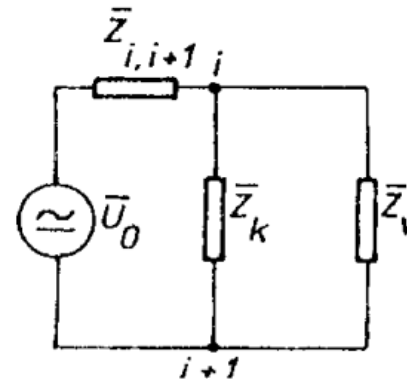
- Zanedbatelná pokud:
$$\bar{Z}_A \ll |\bar{Z}_{i,i+1} + \bar{Z}_k|$$

Měření napětí v obvodech

- Zařazení voltmetru paralelně:
- Theveninova věta - zbytek obvodu má impedanci $\bar{Z}_{i,i+1}$

$$\bar{U} = \bar{U}_0 \frac{\bar{Z}_k}{\bar{Z}_{i,i+1} + \bar{Z}_k}$$

$$\bar{U}' = \bar{U} \frac{\bar{Z}_v}{\bar{Z}_v + \frac{\bar{Z}_k \bar{Z}_{i,i+1}}{\bar{Z}_k + \bar{Z}_{i,i+1}}}$$

- Relativní systematická chyba: $\frac{\bar{U} - \bar{U}'}{\bar{U}'} = \frac{1}{\bar{Z}_v} \frac{\bar{Z}_k \bar{Z}_{i,i+1}}{\bar{Z}_k + \bar{Z}_{i,i+1}}$

- Zanedbatelná pokud: $\bar{Z}_v \gg \left| \frac{\bar{Z}_k \bar{Z}_{i,i+1}}{\bar{Z}_k + \bar{Z}_{i,i+1}} \right|$